

Stancer, vid högsts.
hans kongl. maj:ts
konung Gustaf III:s
begrafning, för...

Ingman, Alexander,

1700-1829 81 Ca Gust. III Br. 1792



National Library
of Sweden

STANCER,

Vid

Högstf. Hans Kongl. Maj:ts

KÖNUNG

G U S T A F III:s

Begrafning,

Författade

af

ALEXANDER INGMAN,

Docens i Poësi.

STOCKHOLM,

Tryckt hos Anders Jacobsen Nordström, 1792.

br. Saml
vitt br.
Vers. 1792
(92)
Kust. III

1700-1829
1792



STAWCER

BIV

Höflet. Hans Kongl. Maj:ts

KONUNG

USTAT III

Quando invenient Parent?
HORAT.

Begräfnings

Föreläsning

af

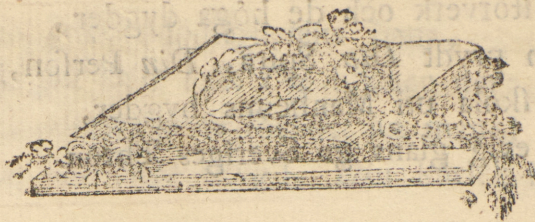
ALEXANDER INGEMAN

Docens i Poësi.

STOCKHOLM,

Tryckt hos Anders Jacobson Nordström, 1792.





O verld! när leende Naturen,
Med blomster, blickar emot skyn,
I vårens drågt, til frögd för djuren;
Är GUSTAFS Likbår Svears syn.
På hafvets svall, bland klippor, lägor,
Vid Bombers skurar, Vapens ljud;
Han bröt igenom eld och vågor,
Och mördas i *Sin* Borg, o Gud!
Men Kung! där *Du* odödlig hvilas,
I *Dina* Stora *Fäders* famn:
Tag mot den suck, som til *Dig* ilar,
Vid minnet utaf *Dig*, *Ditt* Namn.

Af dessa strida tåre-floder,
Som strömma uti *Dina* spår,
Du större, än af Marmorstoder,
Prof, af vår sorg och kärlek får.

De storverk och de höga dygder,
Som prydt *Din* Spira, *Din* Person,
De skola uti Manheims bygder,
En evig glans ge Sveriges Thron.

Mer skall ån tiden uppenbara,
Hvad *Du* för Sverige och des vål,
I fredens lugn, i krigets fara,
Ditt hjerta helgat och *Din* fjål.

Men hvilka rökverk skola brinna,
Af tacksamhet uppå *Din* graf?
Jo, at *Din* Son en tro skal finna,
Hvars låga trotfar Jord och Haf.

Det glåda skall *Din* syn *Ditt* öra,
Dår *Du* bland Änglar sittande,
Från Svithjods fjäll *Ditt* låf får höra
Och Folket se *Ditt* Stoff tilbe:

Når ljudet af de spåda munnar,
Til *Dig* på Æthers böljor far,
Kring verldarne *Ditt* Namn förkunnar,
Vålsignar GUSTAF ADOLPHS dar.

Men

Men från odödlighetens bana,
När på *Ditt* folk *Du* blickar ner:
Ack värdes godt för det än mana!
Det om *Ditt* skygd, *Din* kärlek ber.

Om ibland folk och hos Nationer,
Det fins en niding, hvilkens hand,
Med Kungars blod besläckat Throner;
J Furstar! älsken dock Ert land!

Om *Du* på jorden fågs förlåta,
Uti förgånglighetens dar;
Där *Du* odödlig ser oss gråta,
Har *Du* ej samma hjerta kvar?

Jo! Jag et Echo ren tycks höra:
Mit Folk! var tröstadt vid *Mitt* fall:
Hvad til ditt väl Jag ej kant göra,
Min Bror och Son fullborda skall.

Strax skådar GUSTAF från det höga,
Hur utaf flor och tårars flod,
J skymmens bort för dagens öga,
J Furstar! utaf *Wafas* Blod.

Jå, gråten GUSTAFS Namn och dygder,
Hans grymma död, *Hans* Faders bröst!
Och sen, hur sorgsne Svea bygder,
Til Himlen saska efter tröst!

I dag, när *Honom* J ledsagen,
Til grafvens djup från *Eder* Borg,
Och matta steg til Templet tagen;
Må Himlen lindra *Eder* sorg!

Och J! som sutit nåst *Hans* sida,
Och varit *Hans* och Thronens stöd;
Hvad qual må *Edra* hjertan lida,
Vid syn af *Eder* Skydsguds död!

Vid tankan, med hvad Nåd och Ära
Och Vishet, *Han* har Ordet fört:
At J, utaf *Hans* mun fått låra,
Hvad ej Ministrar ännu hört.

Och J, som under Krigets fasa,
J tappre Hjeltar, Riddare!
Sett dödens ålkor kring Er rafa,
Men GUSTAFS mod ny styrka ge.

J lären vilst med finärta sakna,
Den Hjeltens röst, *Den Hjeltens* mod,
Hvars like snart ej lär upvakna:
Hvars minne trofär tidens flod.

J ljus! af kunskap och af seder:
J Våktare på Zions borg:
För verdars Gud, o! fallen neder,
Och ropen, evig år vår forg!

Ert nit Kung GUSTAFS Hand belönte;
Er dygd var vällyst för *Hans* bröst?
Ert vett, Er lärdom, muntran rönte:
Så höjen til *Hans* låf Er röst!

Du Stånd! som uppå Hafvets yta,
Mot skog och berg, Din Konung båd,
At Perus skatter til oss byta,
At råcka åt den usle bröd.

Du blomstrades vid GUSTAFS Spira:
Han lif åt rörelserna gaf:
Gå nu at med Cypresser zira,
Hans förjda fjät, *Hans* Thron, *Hans* Graf.

Du.

Du Folk! J jordens äldste Söner,
Som med en stark och idog arm,
Och med Din svett och dina böner,
Ofs föda ger ur Jordens barm.

Din klagan skall sjelf Himlen höra:
En Konung du förlorat har,
Som mera fällt dig tänkte göra,
Om ondskan icke stäckt *Hans* dar.

J Skipare! af Bud och Lagar,
Som skydden mänskighetens rätt:
Hur var ej under GUSTAFS dagar
Er möda ljuf, Er börda lätt?

Om mänskors stadgar med des seder,
Förändring måste undergå;
Så var det GUSTAFS Namn til heder,
At Fanatismen ej fick rå.

Om andras fel at billigt dömma,
Det kräfver mänskighetens röst;
Hvem kunde mer än GUSTAF ömma,
Når ångerfullt *Han* såg et bröst?

Ej lik tyranner, hvilka fälja,
Sin nåd och sina tänkesfärt,
Når de förtryckte tårar svälja,
Uti förakt, och utan rätt.

Fall gråtande, fall ner til jorden,
Du Sång-Gudinnors sorgna tropp?
Ty snillet's stjerna uti Norden,
Blef släckt i Zenith af sit lopp.

Gå, at i flor behagen gömma!
Vi GUSTAFS blickar icke se,
Nytt ljus och värma kring dem töttna
Dem återsken ej mera ge.

Bygg up et Tempel til *Hans* åra!
Res där *Hans* Bild, *Hans* Minnestod!
Kanske *Hans* fyn kan Er beskåra,
I vintrens tåknar ljus och mod.

I Sorgens toner ståmm din lyra,
Du lagerkrönte Dagens Gud!
Ty GUSTAFS händer mer ej styra,
Dit folk och stadga Dina bud.

)(:)(

Mi.

Minerva! som ditt Køn til heder,
Och prydnad, har til fördel skänkt,
De ömma känflor, vackra feder,
Se nu ditt folk i tårar fänkt.

Och tårar, . . . tårar mer än ömma!
Dets dygd af GUSTAF aktning fick:
Och aldrig kan des själ förglömma,
Mot dig, *Hans* nåd, *Hans* milda blick

Än GUSTAF, än til *Dig* sig vänder
Ditt folk, med gråtande upsyn:
Tag mot dets suck! och se dets händer,
Hur de sig höja emot skyn!

At trösta oss i qualens dimma,
Som Far, uppå *Dit* folk *Du* tänkt:
Vid Grafven hoppets strålar glimma,
Från dem, at styra, *Du* oss skänkt.

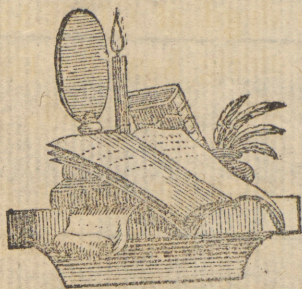
Tag mot de rökverk, som vi tända,
Til tack för *Dig*, *Ditt* tidehvarf!
Hvad andra offer må vi fända?
Ditt Namn skall blifva Seclers arf!

M

() () ()

Och

Och när *Du* träffar *Dine Fäder*,
Så blif hos dem vår trohets tolk!
Det fåkert *Deras* hjerta gläder,
At Sverige ån år samma folk.



Och när Du härför Dinns Tjänst,
Så blir hos dem vår trohets tecken!
Det älskar Duas hjerta glädje,
At Sverige än är samma följande

Utlämnas nu som värde -
Det älskar ginstka
Och älskar ginstka
Mot



An
Dig
Tag mot
Hur de sig höra

At
Som
Vid
Fån

Tag mot de rökrök som vi
Til rack för Dig, Ditt
Hvad andre offer må vi
Ditt

Och

Inches

1

2

3

4

5

6

7

8

Centimetres

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

TIFFEN® Color Control Patches

© The Tiffen Company, 2007

Blue

Cyan

Green

Yellow

Red

Magenta

White

3/Color

Black

